

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAY ALDER

THEIR ANGELS
SHORT STORY

A TASTE OF HIS
angel

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

May Alder

Onun Meleğinin Tadı

Onların Melekleri Kısa Öykü

Telif Hakkı © 2025 May Alder tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine göndermek veya izin almadan başka herhangi bir yolla dağıtmak.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

May Alder, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

May Alder, bu yayında atıfta bulunulan harici veya üçüncü taraf İnternet Web Sitelerinin URL'lkalıcılığı veya doğruluğu konusunda hiçbir sorumluluk kabul etmez ve bu tür Web Sitelerindeki herhangi bir içeriğin kalıcı olduğunu veya kalacağını garanti etmez, doğru veya uygun.

Şirketler tarafından ürünlerini ayırt etmek için kullanılan tanımlamalar genellikle ticari marka olarak talep edilir. Bu kitapta ve kapağında kullanılan tüm marka isimleri ve ürün isimleri, ilgili sahiplerinin ticari isimleri, hizmet markaları, ticari markaları ve tescilli ticari markalarıdır.

Yayıncılar ve bu kitapta adı geçen herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir. Kitapta atıfta bulunulan şirketlerin hiçbiri kitabı onaylamamıştır.

Bu kitap açık bir dil ve cinsel içerik içerdiğinden 18 yaş üstü okuyucular için hazırlanmıştır.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını [reedsy .com](https://reedsy.com) adresinde bulabilirsiniz*

*Bunu okuyan ve "Demek Bailey bunu buradan alıyor" diye düşünen
herkese ithaf olunur.*

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Sonsöz](#)

[The Guardian's Angel](#)

[Also by May Alder](#)

[Yazar Hakkında](#)

Yazarın Notu

A Taste of His Angel, Their Angels serisinden Miranda ve Sherman'ın yer aldığı bağımsız bir kısa öyküdür. Onlar *The Guardian's Angel* ve *His Relentless Angel* kitaplarındaki Shayla ve Bailey'nin ebeveynleridir ve *A Taste of His Angel* ana serinin başlangıcından yaklaşık yirmi yıl önce geçtiği için daha önce okumuş olmanıza gerek yoktur.

Bu kitap, aşağıdaki mecazlar ve temalar dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere hassas içerikler içermektedir ve 18 yaş üstü bir kitleye yöneliktir:

Patron/içişleri
Yaş aralığı (35/22)
Virgin FMC
Damızlık kink
Insta her şey

Bölüm 1

Sherman

Hayatımda gördüğüm en tatlı kadın asistanım Barbara tarafından ofisime götürülürken, sıkı yakamı çekiştiriyor, kucağımı masamın altına saklamak için ofis sandalyemi daha da öne doğru yuvarlıyorum. "Yüce Tanrım, bana yardım et."

"Evet, Bay Fischer?" Barbara açık kahverengi saçlı güzele masamın önünde duran iki sandalyeden birine oturmasını işaret ederek soruyor.

Masamın ortasına bir tabak kurabiye ve bir yığın peçete koyan genç meleğin utangaç, hafif gergin gülümsemesinden bakışlarımı çekiyorum. "Hmm?" İki yakın meslektaşımın birlikte kurduğum küçük finansal planlama şirketinde benim için çalıştığı onca yıldan sonra beni annemden daha iyi tanıyan Barbara ile yüzleştüğimde yanaklarım yanıyor.

"Yardıma ihtiyacınız olduğunu söylemiştiniz?" Barbara gülümsememek için dudaklarını büzüyor, yan gözle ücretli stajının ilk gününe başlayan kadına bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

"Öyle mi yaptım?" Boğazımı temizliyorum, zaten düz olan kravatımla gereksiz yere oynuyorum.

"Evet, yaptın."

"Hayır, hayır, ben-" İçimi çekiyorum, başımı öne eğiyorum ve burnumun kenarını sıkıyorum. "Hepsi bu kadar Barbara."

Kapının kapanma sesinden önce kısık bir kıkırdama duyuluyor ve başımı kaldırmadan önce aklımı toplamak için ona kadar sayıyorum.

"Merhaba." Gri gözlü tatlı kız bana küçük bir el sallıyor, sesi hafif ve melodik. "Ben Miranda. Sizinle tanıştığıma memnun oldum Bay Fischer. Umarım 'beni işe aldığınız için teşekkür ederim' hediyesi olarak çikolatalı kurabiye yapmamın bir sakıncası yoktur." Ayağa kalkıyor ve yığının tepesinden bir kurabiye koparıyor, tekrar oturmadan önce önümdeki peçetenin üzerine koyuyor.

Bakmaktan başka bir şey yapmadığımda gülümsemesi yavaşça eriyor. Kıpırdanmaya başlıyor, uzun, dökümlü beyaz eteğinin kumaşını karıştırarak

Bacakları, ayağı endişeli bir enerjiyle daha hızlı ve daha hızlı zıplıyor, neredeyse giydiği ince sandaleti düşürüyor. Keşke sandalet düşse de önünde diz çöküp onu alabilsem ve tekrar ayağına geçirebilsem. Belki de elimi eteğinin altından bacağına doğru kaydırıp teninin, muhteşem saçlarını hayal ettiğim kadar ipeksi ve yumuşak olup olmadığını anlayabilirdim.

Aramızdaki sessizlik uzadıkça ne diyeceğimi bilemez halde, sonunda "Kurabiye sevmiyorum" diyorum. Bu bir yalan. Kurabiyeleri severim ve bahse girerim *onun kurabiyesini* daha da çok severim, ama son zamanlarda kemerimi bağlarken kemerimdeki son deliği kullanmak zorunda kalmam neden onlardan uzak durmam gerektiğinin yüksek sesli bir hatırlatıcısı. *Her iki türden de*. Her yıl kilomun artmasını daha da zorlaştırıyor ve elime alıp tabağa geri bıraktığımda ağzım o yapış yapış çikolatalı kurabiyenin tadına bakmak için sulanıyor.

Miranda'nın ayağı donar. "Oh. Tamam."

Onu üzdüm, niyetim bu değildi ama en azından tabağı masamdan kaydırıp kucağında tutmasını sağladım - tıpkı benim onu sandalyesinden kaydırıp kucağıma almak istediğim gibi.

Başparmağını kapıya doğru kaldırıyor. "Eğer kötü bir zamansa, gidebilirim..."

Başımı sallıyorum, kravatımı tekrar çekiştiriyorum, benden on üç yaş küçük, üniversiteyi yeni bitirmiş yirmi iki yaşındaki yeni çalışanıma verdiğim tepkiden utanıyorum. Ne kadar pis bir klişeye dönüştüm.

Miranda ayağa kalkıyor, eteği ayak bileklerinin etrafında dalgalanmak üzere düşüyor. "Tamam, şimdi gidiyorum" diyor, hala önümde duruyor, beyaz bluzunu eteğinin bel bandına sokarak kum saati şeklini daha iyi sağlıyor, sikim kalınlaşıyor. Bir şey söylemediğimde, sönmüş gibi görünüyor ve kapıya doğru yürüyor, bu eskisinden daha da kötü çünkü şimdi eteğiyle birlikte sallanan dolgun poposunun mükemmel görüntüsüne sahibim, bir ısıruk almam ve tadının tadını çıkarmam için yalvarıyor.

Alçak sesle inliyor ve sertleşmiş aletimi aşağı itiyorum, gözlerimi onun arka tarafından ayırmak için mücadele ediyorum. Bu melek, pis bir patronun ağzından salyalar akıtmasını ve açlıktan ölmek üzere olan bir canavar gibi avuçlarını yalamasını hak etmiyor.

Kapıyı açmadan hemen önce Miranda omzunun üzerinden bakmak için döner. "Turtaya ne dersiniz? İstedığınız bir şey mi efendim?"

Onun turtasını tattığımı hayal ettiğimde boğazımın arkasından karışık bir ses çıkarıyorum ve bu onu memnun etmişe benziyor çünkü ofisimden çıkmadan önce yüzü bir gülümsemeyle aydınlanıyor.

Ellerim masanın üzerinde saatlerce kapalı kapıya bakıyorum, fermuarımı yırtmak, avuç içimi yırtmak için en temel arzuma boyun eğmeyi reddediyorum.

ve Miranda'nın adı dudaklarımdayken elime boşalıyor. Barbara parmaklarını kapıya vurup yemek siparişimi sormak için kafasını içeri sokana kadar bakmayı bırakmıyorum. Barbara güzel bir kadın, ince ve uzun, vahşi kıvı saçları var. Yine de anında ereksiyon katili oluyor, *Tanrı*'ya şükür.

Belki şimdi tatlı meleşimin masamda oturduğunu, topuklarını omuzlarıma dayadığını, çikolata parçacıklı kurabiyelerinden ısırıklar arasında onun amını yediğimi hayal etmek yerine işe geri dönebilirim.

Bölüm 2

Miranda

Yeni iş arkadaşlarımın yemesi için bir tabak kurabiyeyi dinlenme odasına götürdükten sonra tuvalete gidene kadar hayal kırıklığıyla ayağımı yere vurma isteğimi bastırıyorum. Bu pozisyon için mülakata girdiğim gün Bay Fischer'ı gördüğüm andan itibaren tek o oldu. Uzun, kendinden emin, gürleyen adımları. Şaşırtıcı derecede gür, düzgün sarı saçları. Okuldaki akranlarımdan hiçbiri en ufak bir ilgi kıvılcımı bile çaktırmadığı için bende bir sorun mu var diye yıllarca düşündükten sonra 1.80'den uzun boyuyla kalbimi yerinden hoplattı.

Dudaklarımın kenarlarını çekiştiren somurtmayı yok etmek için yüz hatlarıma çekidüzen vererek, yaz boyunca gölgesi olmam gereken muhasebeci Grant'i buluyorum. Benim yaşlarıma yakın, dalgalı siyah saçları ve sıcak kahverengi gözleriyle çoğu insanın onu çekici bulacağını tahmin edebiliyorum. Ama başkaları onun çekici, cilveli gülümsemesinden gurur duyabilirken, benim için kesinlikle hiçbir şey yapmıyor ve beni masasına doğru yönlendirirken sırtımın küçük kısmına koyduğu elden uzaklaşıyorum.

Bu ücretli staj için yarıştım ve kazanacak kadar şanslı olsam da, ailemin beni zorladığı finans diplomamı kullanarak gerçek dünya deneyimi edinmek, sayılar konusunda becerikli olsam bile tam olarak hayalimdeki iş değil. Grant bilgisayar ekranında benim görevlerimden bahsed gözlerim doluyor, düşüncelerim Bay Fischer'a ve kurabiyelerime verdiği tepkiden dolayı yaşadığım hayal kırıklığına geri dönüyor. Kurabiyeleri özellikle onun için yapmıştım, *bir erkeğin kalbine giden yolun midesinden geçtiğine* dair eski atasözünün doğru olduğunu umuyordum.

Ama sonra turtadan bahsettiğimde Bay Fischer'ın dudaklarının nasıl ayrıldığını hatırlıyorum ve şimdi bir oyun planım var, eve giderken marketten almam gereken malzemelerin zihinsel bir listesini oluşturuyorum.

* * *

Kalçamı konferans odasının kapısına çarpıyorum, bir elimde hindistan cevizi kremalı turtta tabağı, diğer elimde bir yığın plastik tabak, çatal ve peçete taşıyorum ve bunları Barbara'nın Pazartesi sabahı tüm personel toplantısı için hazırladığı iki sürahi kahvenin yanındaki yan masaya diziyorum. Geçtiğimiz yedi hafta boyunca işe getirdiğim çeşitli turtalarla ilgili iltifatlar hiç eksik olmadı. Bildiğim kadarıyla Bay Fischer hiçbirinden tek bir ısırık bile almadı. Ufalanması zor bir kurabiye ama yaz bitmeden seveceği bir şeyler bulmaya kararlıyım.

Personel odayı doldurmuş, not almak için kalemlerini ve kağıtlarını çıkarırken, tabakları dağıtmak için konferans masasının etrafında dolaşıyorum. Masanın başında kendisine bir dilim uzattığımda Bay Fischer'ın başını hafifçe sallaması hiç de şaşırtıcı değil.

"Hayır, teşekkürler meleğim." Bay Fischer telaşlanmış görünüyor, kendini düzeltmeden önce yumruğunun içine öksürüyor. "Yani, Miranda." Bir eliyle kravatını düzeltiyor, ucunu göbeğine doğru sıvazlıyor, sonra sandalyesini yana çevirerek beni etkili bir şekilde reddediyor.

Bu Melek denen kişinin kim olduğunu ve bana neden yanlışlıkla onların adıyla hitap ettiğini merak ettiğimde midem bulanıyor. Onu bir kez daha tatlılarımdan birini denemeye ikna edememiş olmanın verdiği tedirginlikle, küçük bir oflamayla tabağını bir sonraki kişiye uzatıyorum.

Herkes oturduktan ve servis yapıldıktan sonra, etrafta yeteri kadar sandalye olmadığını fark ediyorum. Bay Fischer'a kucağına oturup oturamayacağımı soramıyorum, ki bu şüphesiz evdeki en rahat koltuk olurdu, bu yüzden kendi cennet dilimimi alıp yan masanın yanındaki duvara yaslanıyorum.

Bir şeyde iyi olmak onu otomatik olarak ilginç kılmıyor ve üçüncü çeyrek tahminleri de umurumda değil. Derslerimde olduğu gibi, toplantı uzadıkça zihnim dağılmaya başlıyor ve kaşığımdaki son kremayı yalarken Bay Fischer'ı düşünmemek giderek zorlaşıyor. Söz konusu olanın şirketinin geleceği olduğunu düşünürsek, kaşlarını bana doğru çatıp bakışlarını fildişi bluzuma dikmek yerine konuşmacıya daha fazla ilgi göstereceğini düşünüyorum.

Beni izlediğini bilmek içimde kelebekler uçuştursa da, yüzündeki hoşnutsuz ifade sersemliğimi yatıştırıyor. yanlışlıkla turtta dolgusu döküp dökmediğimi kontrol etmek için yere bakıyorum, ancak kıyafetimi buluyorum

bozulmamış. Tekrar başımı kaldırdığımda Bay Fischer sandalyesini yana yatırmış, dikkatini konuşmacıya vermiş ama yanaklarında sıcak bir kızarıklık var. Her ne kadar bunun benden kaynaklanmasını istesem de, Temmuz ayının sonunda olmamıza rağmen ofiste her zaman giydiği üç parçalı seksi ama havasız takım elbiseden kaynaklandığını biliyorum.

Grant toplantının sonunda dirseğimi tutuyor ve bana kendine özgü gülümsemesini takınıyor. "Turtandan bir dilim daha alabilir miyim?"

Başımı boş turta tabağına doğru eğiyorum. "Üzgünüm, yeni bitirdim."

Grant dudak bükmeyi abartarak alaycı bir şekilde inliyor ve elini daha da yukarı kaydırarak pazımı sıkarak için daha da yaklaşıyor. "Bir erkek senin lezzetli turtanı kendine çekmek için ne yapmalı?" "Dizlerinin üzerine çöküp yalvarmak mı?" derken sesini kalınlaştırıyor.

Garip bir şekilde gülüyorum, eğilerek uzaklaşıyorum. Onun için çok kötü -ve kesinlikle beni karşılık vermeye zorlayacak olan annem için de- önümde diz çökmesini isteyeceğim tek bir adam var ve bu kesinlikle o değil.

Grant ağzını açıyor ama biri arkadan çarpıp dengesini sağlayana kadar mokesen ayakkabılarına takılıp yana düşmesine neden olunca aniden kesiliyor.

"Özür dilerim Grant. Seni orada görmedim." Bay Fischer istese de daha özür dilemez görünemezdi, kollarını kavuşturdu. yakın duruyor, ısı ve güç yayıyor. Bir elimle yüzümü yelpazeliyorum, parmaklarım beline dolanma ve yanına sarılma arzusuyla karıncalanıyor, uzun kolunu omuzlarıma attığını ve beni daha da içine çektiğini hayal ediyorum.

Grant'in yüz hatları kızgınlıkla buruşuyor, ancak konferans odasından çıkmadan önce tek kelime etmeden samimiyetsiz özrü kabul ediyor. Ne yazık ki benim için de Bay Fischer tek kelime etmeden ya da arkasına bakmadan ayrılıyor.

Görevlerim arasında olmamasına rağmen, Barbara ve diğer asistan Kimora'ya toplantıdan sonra temizlik işlerinde yardımcı oluyorum ve bu Cumartesi Bay Fischer'ın evinde düzenlenecek olan şirket barbeküsünün planlarını tamamlama konusundaki tartışmayı Grant'in benim için hazırladığı hesap çizelgesinden çok daha ilginç buluyorum. Elimde olsaydı, finans yerine otelcilik için okula giderdim ve gönüllü olma şansına balıklama atlıyorum.

Barbara ışınlanıyor. "Parti başlamadan önce her şeyi hazırlamak için sabah on gibi bizimle buluşmaya ne dersin?"

Olması gerekenden daha erken gelirsem Bay Fischer'la baş başa vakit geçirebilme ihtimalinin heyecanıyla ayak parmaklarımdın üzerinde zıplamaktan son anda vazgeçiyorum. "Evet, bunu yapabilirim. Getirmemi istediğiniz bir şey var mı?"

"Meşhur turtalarınızdan bir tane daha getirmeye ne dersiniz?" Barbara gözlerinde bir pırıltıyla yaklaşıyor ve çenesini düşürerek alçak sesle, "Sherman'ın favorisi ekstra krem şantili vişneli" diyor. Göz kırparak ayrılır.

İçten içe karasevdamın -gerçekten de takıntımın- bu kadar aşikâr olduğı fikrine kapılıyorum ama Bay Fischer'ı tavlama yardımcı olacak içeriden bilgilere nihayet sahip olduğum için de heyecanlıyım. Tek yapması gereken kirazlarımdan ve kremadan bir ısırık almak ve ben de onu oltama takacağım.

Bölüm 3

Sherman

Şu turta.

Şu bluz.

*O küçük dil. Bir top
krema.*

Toplantı sırasında Miranda'nın kaşığını yalayarak temizlemesini izledikten sonra, kendimi ofisime kapatır kapatmaz mastürbasyon yapmadan durmamın imkânı yoktu. Kravatımı ağzıma soktum, "Ah, meleğim, evet!" diye inlerken sesimi boğmak için ısırdım. Masamın altında okşadıkça sikim daha da kalınlaşıyor, boşalmaya yaklaştıkça şakaklarımdan ter boşanıyor.

Kapı açılmadan yarım saniye önce kravatımı tükürdüm, kilitlemeyi unuttuğum için dehşete düştüm. Söz konusu melek, yanakları pembeleşmiş bir halde, imzalamam için bir yığın belgeyle içeri girdi.

"Miranda!" Şaftımı o kadar sıkıyorum ki boşalmamak için gözlerim doluyor.

"Evet, efendim?"

"Kapıyı çalmadan ofisime giremezsin," diye homurdanıyorum, kravatımı düzeltiyorum, ne kadar kırışık ve ıslak olduğunu fark edip etmediğini merak ediyorum. "Ve sana defalarca bana 'Sherman' demeni söyledim."

"Kapıyı çaldım efendim," diyor, bana bilmem kaçınıcı kez ilk adımla hitap etme ısrarına aldırmadan. Ve *lanet olsun*, fark etti, başı yana eğik, gözleri kravatıma sabitlenmişti. "İçeri girebilir miyim diye sorduğumda 'evet' dediniz."

Kahretsin, beni duydu. Sertçe yutkunuyorum, duymaması gereken başka bir şey duydu mu diye endişeleniyorum. Miranda belgeleri masama koymak için eğildiğinde sikim sarsılıyor ve sonra - *Tanrım, yardım et! Şimdi!* Masamın sağ tarafında dolanıyor.

"Ne yapıyorsun?" Sandalyemi daha da öne doğru yuvarlamaya çalışırken korkumdan boğuluyorum çünkü sikimi pantolonuma geri sokacak ve kemerimi bağlayacak zamanım yok. Eğer ne yaptığımı öğrenirse, haklı olarak ofisimden çılgılık çılgılığa kaçtıktan sonra kariyerime ve şirketime veda edebilirim.

Miranda'nın kalçalarının ön kısmı sandalyemin koluna çarpıyor. Öne doğru eğilip yakamı kaldırırken bir bakış yarışına girdik.

"Ne yapıyorsun?" Tekrar soruyorum, bu sefer boğuk bir fısıltıyla, o kadar yakınımda dururken bir ürperti omurgamdan aşağıya ve taşaklarıma doğru ilerliyor.

Miranda düğümü gevşetmek için kravatımı çekiştiriyor, sonra başımın üzerinden kaldırıyor, tırnakları saçlarımı tarıyor ve kollarımda tüylerim diken diken oluyor. "Kravatınızda bir şey var efendim. Sizin için temizlemekten mutluluk duyarım." Kravatımla oynuyor, ipeksi kumaşı parmaklarının arasından defalarca geçiriyor, sikimi okşamasını istediğim gibi okşuyor.

"Buna gerek yok. Barbara'ya yaptırabilirim," diyorum. Ya da en azından, ofiste sakladığım fazladan kravatlardan birini almak için sağ alt çekmecemi açıp yavaşça açarken beynimin sürekli olarak yanlış çalıştığını düşünürsek, yaptığımı düşündüğüm şey buydu.

"Saçmalamayın efendim," diyor, *efendim* kelimesine fazladan bir vurgu ekliyor, uzatıyor ve kulağa olması gerekenden daha yaramaz gelmesini sağlıyor. Temiz kravatı boynuma doluyor ve yan açıyla düğümlemeye çalışıyor. "Sandalyemi döndürerek, "Birbirimize dönük olursak bağlamamız daha kolay olur," diye fısıldıyor.

Panikleyerek getirdiği kâğıtlara uzandım ve o sikimi görmeden önce onları kucağıma ittim. Dizlerimin arasına girip "Bu daha iyi" dediğinde ağzım açık kaldı.

Meleğim o kadar tatlı gülümsüyor ki, kâğıtlara karşı zorlanan, yumuşak eli, sıcak ağzı ve hatta daha sıcak amı için yalvaran sikimi görmezden gelmek zorunda kaldıkça kalp çarpıntısı yaşadığımın farkında bile değilim.

"Oops." Kıkırdıyor, kravatını çözüyor. "Her şeyi berbat ettim." Başımı sandalyeme yaslıyorum, sikimi aşağı doğru iterken yumruğumla kâğıtları parçalıyorum, yaklaştıkça burnuma gelen pudra şekeri kokusu beni ona yer açmak için kalçalarımı genişletmeye zorluyor.

Parmaklarını karıştırıyor ve gülüyor. "Tüh, yine yanlış anladım."

Öne doğru eğilip üçüncü kez düğümlemeye çalıştığında, bluzunun üst kısmından aşağı doğru bir görüntü elde ediyorum ve toplantıda sütyen giymediğine dair şüphelerimi doğruluyorum. Kremi göğüslerini görünce salyalarım akıyor ve orgazmım üzerindeki kontrolümü kaybediyorum.

"Oh, meleğim, lanet olsun, tutamıyorum!"

Kağıtları kenara fırlattığımda Miranda'nın çenesi düşüyor, sikimi kavırıyor ve istediğim yere, onun amı yerine avuçladığım elime boşalıyorum, o bakarken kalçalarım her fişkirmada koltuğu sarsıyor. Pişmanlık içime doluyor, son döl ipini sıkarken baş döndürücü coşkuyla karışıyor. *Uğruna çok çalıştığım her şey gitti.*

"Biliyordum!" diye haykırıyor, gözleri kocaman, sikime ve döl kaplı elime kilitlenmiş.

Koltuğumdan fırlayıp masanın etrafından dolanıyorum.

"Bay Fischer! Durun! Siz-"

"Özür dilerim, gitmem gerek." Duvara vidalanmış pirinç kancadan takım elbisemin ceketini kapıp, fermuarı açık pantolonumun önünü örtmek için kullanıyorum ve kapımı büyük bir gürültüyle açıp ofis binasına doğru ilerliyorum. Barbara bana bu kadar erken nereye gittiğimi ve programımı iptal edip etmemesi gerektiğini sorduğunda onu duymazdan geliyorum.

Ona şirketin benim ve ayıplanacak davranışlarım yüzünden mahvolduğunu söyleyemeyecek kadar tıkanmış durumdayım. Miranda konuyu İK'ya getirdiğinde ve ardından cinsel tacizden dava açtığında bunu yakında öğrenecek. Alacağı her kuruşu hak edecek.

* * *

Aynı günü tekrar tekrar yaşıyor, deri koltuğumda oturuyor, viski bardağını dolduruyor ve telefonumun çalmasını bekliyorum. Her çaldığında gözlerimi kapatıyorum ve cevap vermeden önce dua ediyorum, ancak şu ana kadar arayan sadece Barbara'ydı, *daha iyi hissedip hissetmediğimi* ve işe dönüp dönemeyeceğimi öğrenmek için. Ona grip olduğumu ve bu yüzden evden çalıştığımı söylediğimde yalan söyledim. Gerçekte, her an tüm hayatımın başıma yıkılacak olması midemi bulandırıyor, çünkü eve gidene kadar pis aklımı tatlı Miranda'mdan uzak tutamadım ya da sikimi pantolonumun içinde tutamadım.

Her gece yatağıma, kıyamet kopmadan önce bir gün daha dinlenebildiğim için şukrederek giriyorum; ortaklarımın neden kapımı alıp bir açıklama talep etmediklerini ya da şirketi korumak için kendimi şirketten ayırmamı istemediklerini merak ederek bu kadar uzun süre kaydardığım için de kafam karışıyor.

Cuma gecesi Barbara arayıp artık bulaşıcı olmadığımı ve barbekye ev sahipliği yapıp yapamayacağımı sorduğunda kendimi toparlamaya ve içkiyi bırakmaya karar verdim. Miranda'yla -eğer çoktan bırakmadıysa- ve maaş çekleri için bana bağlı olan herkesle yzleşeceksem kafamın rahat olması gerekiyor.

Kapı zilimin aralıksız alınması beni uykumdan uyandırdığında gün doğmak üzereydi. "Atlarınızı tutun, geliyorum!" Kapıyı vurarak açıyorum ve kapımın eşiğinde bir melek bulduğumda yatak odamdan çıkmadan önce tişört giymeme kararımdan hemen pişman oluyorum.

Bölüm 4

Miranda

Biliyordu

m.

Biliyordu

m.

Biliyordu

m.

Tamam, Bay Fischer'ın ofisinde mastürbasyon yapacağını *bilmiyordum*, aleti büyük elinde uzun, sert ve kalındı, ama ofisinin kapısını çaldığımda *evet diye* bağırdığında bir şeylerin ters *gittiğini biliyordum*. Bunu söyleme şekli - çaresiz bir tavırla- ayak parmaklarımın sandaletlerimin içinde kıvrılmasına neden oldu.

Kontrolünü kaybettiğini, kâğıtları kenara fırlattığını ve orgazma ulaşır *melek* kelimesini inlediğinde yüzünün zevkle değiştiğini görmek ne kadar lezzetli bir manzaraydı. *Benim için inliyordu, Miranda. Ben onun meleğiyim.*

İşini bitirir bitirmez kaçmasaydı, dizlerimin üzerine çöküp tüm lezzetli kremini yalayacaktım. Tamam, aslında, daha önce hiç böyle bir şey yapmadığımı düşünürsek, lezzetli olur muydu bilmiyorum, ama en azından öğrenmek istedim.

Grant ona ne zaman yaklaşısam bana dışlanmış gibi davranırken, işte önemli hiçbir şey yapamıyorum. Benim için sorun değil. Hafta sonunu planlamak için bana daha fazla zaman veriyor. Ancak Bay Fischer grip olduğunu iddia ederek işe gelmediğinde hevesim her gün biraz daha azalıyor ama ben olumlu bakış açımı korumaya kararlıyım.

Cuma gecesi, mükemmel turtaları pişirmeye koyuldum, parti iptal edilmediği için en iyisini Bay Fischer'a saklayabileceğimi garanti etmek için toplamda üç tane yaptım. Mezun olduktan sonra küçük stüdyo dairem yerine eve geri taşınmış olsaydım, muhtemelen her şeyin mükemmel olması konusundaki takıntılı *ihtiyacımı* anneme açıklamak zorunda kalacaktım ve Bay Fischer onun yaşına benimkinden daha yakın olduğu için bu durumdan çekinecekti. Bay Fischer pes ettiğinde,

İlişkimizi aileme açıklamak elbette kolay olmayacak ama umurumda değil. Hiçbir şey onu benim yapma kararımı değiştiremeyecek ya da birlikte olmamızı engelleyemeyecek - buna o da dâhil.

Cumartesi sabahı gün doğumundan bir saat önce kalkmış, saçlarımı her zamanki gibi örmek mi yoksa gevşek bırakıp sırtımdan aşağı dökmek mi gerektiğini tartışıyordum. Bay Fischer'ı ofisinde mastürbasyon yaparken bulduğum gün saçlarımı uzun bir Fransız örgüsüyle ördüğümü hatırlayarak, saçlarımı örmeye karar veriyorum ve ucunu kırmızı bir kurdeleyle bağlıyorum. Onu düşünerek aldığım mini kiraz desenli ince beyaz atlet biraz abartılı olabilir ama yine de giyiyorum ve şirkette çalışmaya başladığım ilk gün giydiğim uzun beyaz etekle eşleştiriyorum.

Son adım, turtaları ev yapımı krem şantiyle birlikte dikkatlice bir soğutucuya yerleştirmek ve ardından Bay Fischer'ın evine on beş dakikalık bir yolculuk yapmak. Gün doğumundan birkaç dakika sonra garaj yoluna giriyorum ve sessiz, dolambaçlı bir mahallede geniş bir ön bahçeye sahip tek katlı tuğla evi inceliyorum. Gelecekteki ailemizi büyütmek için mükemmel bir yer.

Küçük hatchback'imden inerken gözlerimi kapatıyorum ve yazın kokusunu içime çekiyorum. Arkadaşlarımız, ailemiz ve komşularımız etrafımızda toplanırken küçük çocuklarımızın mayolarıyla koşturduklarını, fiskiyelelerden atladıklarını, seksek oynadıklarını ve su balonları attıklarını hayal ediyorum. Bay Fischer'ın müstakbel kızımızı havaya fırlatıp kahkahalarla inlettiği zihinsel görüntüsünü taşıyarak, ağır soğutucuyu arkamda sürükleyerek ön kapıya doğru ilerliyorum.

Kapıyı çalıp zile bastığımda kapı açılana kadar gülümsememi engelleyemiyorum. Çenem düşüyor ve üzerimde mavi ekose pijama pantolonundan başka bir şey olmayan, açık renk saçları uykudan dağılmış gerçek Bay Fischer beni karşıladığında özlemle inliyorum.

Gözlerim gövdesinde geziniyor, sonunda pantolonunun içinde şişen kalın çubuğa düşüyor, malzeme o kadar ince ki şaftının her damarını izleyebiliyorum. "Oh, vay canına, efendim," diyorum baygınlıkla, alt dudakımı yalayarak, nabzım sarsıldığında heyecandan hızla atıyor.

Sonra da kapıyı suratıma kapattı.

Bölüm 5

Sherman

Hemen kapıyı açtım, Miranda'nın yüzündeki ifadeden korktum, gözyaşları muhteşem gri gözlerinin alt kirpik çizgilerini doldurmaya başlamıştı. Kollarımı beline dolayıp onu ayağa kaldırdığımda neyin doğru ya da yanlış olduğunu düşünmüyorum, onu evin içine çekip kapıyı tekmeleyerek kapattığımda çıplak göğsüme sıkıca sarılıyorum.

"Angel, çok özür dilerim. Kapıyı çarpmak istememiştim. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum. Beni affeder misin?"

Miranda yüzünü boynuma gömüyor, kollarını omuzlarıma doluyor ve mırıldanarak *evet diyor*. Sikim karnında sarsılıyor ve onu kaldırdığım gibi birkaç adım geri çekilerek tekrar yere bırakıyorum.

Pembeleşmiş yanaklarından gözlerimi kaçırıyorum, kanepeden bir battaniye çekip omuzlarıma sarıyorum ve yarı çıplak bedenimi gizliyorum. "Burada ne yapıyorsun?" diye sorana kadar birbirimize bakarken, kıyafetsizliğimden rahatsız olmasa bile muhtemelen o da rahatsız olmuştur.

Sanki şimdiki zamana geri dönüyormuş gibi biraz sıçırıyor. "Parti için hazırlıklara yardım etmeye geldim."

Duvarda başının üzerinde asılı duran saatin kaç olduğuna bakarken kaşlarımı kaldırıyorum. "Sabahın altısı elli ikisinde mi? Parti öğlene kadar başlamayacak."

Miranda cevap vermeden önce yanaklarını içine çekiyor, "Bir adım önde başlayayım dedim." Sonra yaklaşırken kirpiklerini kırıştırıyor. "*Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı efendim?*" Geri çekiliyorum, etrafından dolanmadan önce koltuğa çarpıyorum ve o da tatlı tatlı gülümseyerek beni takip ediyor. "İhtiyacınız olan *her* konuda size yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

Küçük melek, sözlerinin bir erkeğe ne kadar iğrenç geldiğinden habersiz, küçük dilini toplantıda kaşığıyla yaptığı gibi sikimin etrafında döndürerek ve döllerimi içerek bana *yardım* ettiğini hayal ediyor

Böylece ortalığı karıştırmam. Benim gibi sapık bir ihtiyarın böyle şeyler düşünüp masumiyetini lekelemesine ihtiyacı yok.

Sesim kısılıyor, battaniyeyi üzerime daha sıkı çekerek yatak odalarına giden koridora doğru ilerliyorum. Yandaki bir şey Miranda'nın gözüne çarpıyor ve inliyorum, mutsuzluğumun içinde yuvarlanarak geçirdiğim günlerden sonra evimin durumu beni tamamen utandırıyor. Oturma odası darmadağınık, neredeyse boş viski şişesi ve çok sayıda paket servis kabı - diyetimden vazgeçtiğimin somut kanıtı- yüzeyleri kirletiyor.

Sehpaya koşuyorum, bir elimle battaniyeyi tutarken diğer elimle her şeyi toplamaya çalışıyorum, şişeyi karıştırıyorum. "Dağınıklık için özür dilerim. Belki de temizlemek için zamanım olduktan sonra tekrar gelmelisin."

Miranda şişeyi benden aldı. "Hey, hey, neden onun yerine benim ilgilenmeme izin vermiyorsun?"

Şişeyi geri almaya çalışıyorum ve sadece battaniyemi düşürmeyi başarıyorum, kendimi toparlamaya çalışıyorum. "Bunu neden yaptın ki?"

"Yakında benim evim olacak," diyor paket servis kaplarını istiflerken. "Bu yüzden misafirlerimiz gelmeden önce ortalığı temizlemekte bir sakınca görmüyorum."

"Ne?" Onu doğru duyup duymadığımı merak ederek kulağımı çekiyorum. Miranda donup kalıyor, bir kabı havada tutuyor. "Ne dedin?" "Ne dedin sen?"

Hemen harekete geçiyor, bir yandan kap yığınını dengede tutarken bir yandan da oturma odasında mutfığa açılan bir kapı arıyor. "Hiçbir şey yok."

Battaniyeye takılarak peşinden gidiyorum. "Dediğine yemin edebilirim..." Duruyorum. Saçmalıyorum. Düşündüğüm şeyi söylemiş olmasına imkan yok. Belki de henüz viskiden tamamen arınmamışımdır.

O da durur, boşaltılması ve dışarı çıkarılması gereken çöp kutusuna bakarak yüzünü buruşturur. Şişeyi tezgâhın üzerine bırakıp çöp kutusuna gidiyor ve her şeyi ipleri çekecek kadar aşağıya indirmeye çalışıyor. Aşağılanmışlık duygusu içime işliyor ve dayanabileceğim kadar dayandığımı fark ediyorum. Battaniyeyi bırakıyorum, Miranda'nın pazularını arkadan kavriyorum ve onu zorla ön kapıya doğru yönlendiriyorum, onu kanepenin arkasına doğru yönlendirme, eteğini yukarı çevirme ve melek gibi amının içine sokma dürtüsünü görmezden geliyorum.

Miranda'yı yavaşça kapıya doğru . Şaşkın ve tartışmaya hazır bir halde arkasını döndüğünde, kapıyı sadece bir aralık açmışım. "Teklifin için teşekkürler ama ben hallettim. Öğlen görüşürüz."

Kapıyı kapattım, kilidi fırlattım ve sefil banyoya götürdüm. Pijamalarımı aşağı itip duşa girerken aynada kendime bakmayı atlıyorum ve daha su ısınmadan sikimi okşayarak tamamliyorum. Ve sonra her şeyi tekrar yapıyorum, şirket çapındaki partiye zamanında hazırlamak için dağınık evime saldırmadan önce Miranda'nın tüm masum ihtişamını zihnimden boşaltmam gerekiyor.

Başımı öne eğerek oturma odasından geçip önce mutfığa gitmeye karar verdiğimde, Miranda'nın elleri ve dizleri üzerinde, dolgun poposunu havaya kaldırmış, kahvaltı köşesindeki masanın altına dökülen bir şeyi temizlerkenki görüntüsüyle karşılaşıyorum.

"Angel!"

Bölüm 6

Miranda

Bay Fischer'ın bağırmasıyla irkilerek ayağa kalktığımda kafamı mutfak masasının alt tarafına vuruyorum. Tanıştığımızdan beri ilk kez koyu renk kot pantolon ve cebinde beyaz Longhorn logosu işlenmiş kısa kollu yanık turuncu bir polo tişört giymişti. Kumaş geniş omuzlarını sarıyor, saçları hafif nemli ve dağınık. O kadar iri ve yakışıklı ki, acı dolu çığlığım üzerine bana doğru koşarken nefes almayı unutuyorum.

Bay Fischer beni yerden kaldırmak için bir kolunu belime doluyor ve iki mutfak sandalyesinden birini çekiyor. Her şey plana uygun giderse yakında daha fazlasına ihtiyacımız olacak. Beni oturtuktan sonra plastik bir torba alıp buzluktan buz dolduruyor ve önümde diz çöküp buzu başımın arkasına tutuyor, kaşları endişeyle çatılıyor. "İyi misin meleğim?"

Burnumu çekip başımı sallıyorum, o da yaklaşıyor. Hepsi rol icabı. O kadar da acımadı, ama ben bunu sonuna kadar kullanacağım.

"Sana bağırdığım için özür dilerim. Seni burada görmek beni şaşırttı. Beni affeder misin?"

Başımı sallıyorum ve iniltili bir ses çıkarıyorum. Bay Fischer bana o kadar yaklaşıyor ki ona yer açmak için dizlerimi ayırmak zorunda kalıyorum, ofiste hiç de huysuz biri gibi davranmıyor. Bu ikinci kez özür dileyişi, oysa biraz sapık olduğum için *ondan* özür dilemesi gereken benim.

Topuklarının üzerine oturup "Buraya nasıl girdin?" diye sorduğunda biraz surat astım. Kapıyı kilitlemiştim."

Utangaç bir şekilde cevap verdim, "Arka kapı kilitli değildi. Yardıma ihtiyacın olmadığını söylediğini biliyorum ama zaten buradaydım, o yüzden sen duştayken ben de işe koyulabilirdim."

Bay Fischer nefesini içine çeker ve elini kalbinin üzerine koyar. "Ben duştayken hiçbir şey duymadınız, değil mi?"

Kıvraniyorum ve bana tekrar dokunmasını diliyorum. "Hayır, efendim."

Nedenini bilmesem de bir an için rahatlamış görünüyor. Mutfağın arka duvarında, üst kısmında aydınlanan arka bahçeye bakan büyük bir pencere bulunan kapıya doğru bakarak, "Bunu kilitlemeyi hep unutuyorum," diyor. Ve sonra havada burun deliklerini kabartan bir koku yakalıyor. "Bu koku da ne?"

Yanaklarım ısındı. "Parti için vişneli turtta yaptım. En sevdiğin şey olduğunu duydum." Nefesini dudaklarımda hissedecek kadar yakınımaya eğilip, "Sadece sizin için bir tane yaptım efendim. Fırında ısıtıyor."

Bay Fischer inleyerek alt dudağını yalıyor. Ama sonra başını sallar, karnını sıvazlar ve "Turtta sevmiyorum" diye homurdanır.

Yalancı. Neredeyse ağzının suyu akıyor ve bana *neden* yalan söyleyip durduğunu anlayacağım. Ayağa kalkıyorum ve boş sandalyeme oturmasını işaret ediyorum. Buz torbasını mutfak lavabosuna bırakıp, çekmecelerinden birinde bulduğum, eski bir kız arkadaşına ait olmadığını umduğum kırmızı kareli fırın eldivenlerini takıyorum ve fırından sıcacık vişneli turtayı çıkarıyorum, üstü altın sarısı ve pul pul, cennet gibi kokuyor.

Ben büyük bir dilim kesip tabağa koyarken, buzdolabından ev yapımı krem şanti kasemi alıp masaya getirirken Bay Fischer parmaklarını masanın üzerinde gezdiriyor. Kaşıkla bol miktarda krema alıp turtasının üzerine koyuyorum, sonra da temiz bir çatal uzatıyorum.

Almayı reddediyor. "Teşekkürler ama almayayım. Turtta sevmem," diye tekrar yalan söylüyor.

Ellerimi masaya dayayıp göğüslerimi dışarı çıkararak ona bakıyorum ve nazlı bir şekilde, "Eminim turtamı deneseydiniz bayılırdınız, efendim," diyorum.

Bay Fischer tekrar tekrar yutkunuyor ve yakasının üst düğmelerini açarak boynundan uzaklaştırıyor. "Belki... belki küçük bir ısırik."

Ona bakıyorum ve sonunda çatalı alıp krem şantiyi atlayarak en ufak, en küçük ısırığı kesmesini bekliyorum. Başını arkaya atıp lezzetin tadını çıkarırken gözlerini kapatıyor, karnımın alt kısmı bu manzara karşısında çırpınıyor. Ofisinde orgazm olduğunda takındığı ifadenin aynısı. Sonunda gözlerini açtığında yanakları sıcaktan kızarmış.

"Peki... nasıldı efendim?"

"Lezzetli," diye fısıldıyor boğuk bir sesle. "Teşekkür ederim."

Gülümsememin gücüyle yanaklarım acıyor, ama sonra çatalını tabağına bırakıp ittiğinde gülümsemem kayboluyor.

"Her katmanı aldığında daha da güzel oluyor," diyorum ve çatalını alıp dudaklarına götürmeden önce daha büyük bir lokma kesiyorum.

Bay Fischer onları düzleştiriyor ve ben sessizce ağzını açması için yalvarıyorum. Sonunda açtığında bir nefes çekiyorum ve onu beslememe izin verdiği zevkten dört köşe oluyorum. Çatalı dışarı kaydırduğımda inliyor ve bir lokma daha kesip ona tekrar yedirmeye hazır oluyorum.

Bay Fischer başını sallar. "Yapmasam daha iyi." Karnını sıvazlıyor, ki bunu ona tatlılarımdan birini ikram ettiğimde sık sık yaptığını fark ediyorum. Gömleksizken geniş üst yarısını çılgınca örtmesini de ekleyince, sonunda ikiye ikiye bir araya getirdim. Bahse girerim ki vücudu konusunda bilinçli ve bu da onun için kalbimi acıtıyor.

Onu bu konuda sorgulamanın yarardan çok zarar getirebileceğine karar vererek, "Ziyan olmasın diye kalanını bölüşmeye ne dersin?" diye teklif ediyorum. Cevabını beklemedim. Yanına oturmak için diğer sandalyeyi sürüklemek yerine, cesurca bacaklarının arasına girdim ve sert sol kalçasına yanlamasına oturdum. Haklıydım. *Evdeki en rahat koltuk.*

Bay Fischer sert bir nefes alıyor, eli belime dayanıyor. Kalbim kontrolden çıkmışçasına atarken, bir lokma turtayı ağzıma götürüyorum, çatalı yalayarak temizledikten sonra sinirli bir şekilde ona geri veriyorum, kullandığım için kabul edip etmeyeceğini merak ediyorum.

Bir parça keserken sağ eli titriyor. Sol avucumu karnının ortasına koyup üzerinde yavaşça daireler çizdiğimde daha da gerginim - ve tamamen heyecanlıyım. Lokmayı dudaklarına götürürken eli öncekinden daha fazla titriyor. Cesaretlendirmek için başımı sallıyorum, gövdesini aşağı yukarı okşuyorum ve sonunda çatalı ağzına götürdüğünde daha da yaklaşıyorum.

Daha sonra çatalı bana uzatmaya çalıştığında, onu ovalamayı bırakmıyorum. Dudaklarımı aralayıp sessizce beni kendisinin beslemesini öneriyorum. Bay Fischer bir lokma kesip çatalı ağzıma götürürken gözünü bile kırpmıyor, sol eli popoma doğru iniyor. Çatalı yavaşça içeri ve dışarı kaydırduğımda inliyorum, elim göğsünün ortasını düzleştiriyor ve tekrar aşağı iniyor. Cesaretimi kaybedip elimi tekrar yukarı kaldırmadan önce göbek deliğini kot pantolonundaki sert çıkıntıya doğru itiyorum ve titreyerek çatala uzanıyorum.

Bay Fischer'ın kalçası altımda esniyor ve ona bir parça daha kestikten sonra eğilip göğüslerimi önüne bastırıyorum. Nefesim

eli daha da aşağı inip şimdi üstünde durduğunda daha hızlı geliyor.

Dudaklarının kenarıyla alay ediyorum. "Turtamın tadına bir daha bakmak ister misin?

Efendim?"

"Tanrım, meleğim, evet," diyor Bay Fischer inleyerek, eli şimdi kıcıımı sıkıyor.

Çatalı yere bırakıp başının arkasını avuçladığımda ve onu öptüğümde çatal yerde takırıyor. Tadı, şekerli tatlı, turtam kadar lezzetli.

Bölüm 7

Sherman

Miranda'nın sanki yumuşamamı umursamıyormuş gibi karnıma dokunuşu, elimin altındaki dolgun poposu, bana bastırıldığı göğüsleri, benimkiyle oynayan küçük dili, duyularımı boğan vişneli turta tadı... Hepsi çok fazla ve çok az. Daha fazlası için açım.

Bir elimi çıplak kolundan yukarı kaydırıp şirin atletinin sol askısını hafifçe çekiştiriyorum. Çok hızlı gittiğimi bildiğimden, aşağı çekmemek için kendimi durduruyorum. Onu daha fazla zorlamak yerine, hak ettiğimden de fazla olan öpücüğümle yetinmem gerekiyor.

Miranda öpüşmeyi bitirdi. *Kahretsin*, sadece kayışına dokunarak onu çok ileri ittim. Daha iyi bilmeliydim. Uzaklaşmadan ve mesafemi korumadan önce ona birkaç öpücük vermeliydim. Ama her gün, her an meleşimin tadına bakma özlemiyle geçen haftalardan sonra açlıktan ölüyorum. Açlıktan ölüyorum. Ve kontrolümü kaybettim.

Koltuğumda geriye yaslanıyorum ve burnumun kenarını çimdikleyerek bir özür mırıldanıyorum.

"Efendim?"

Gözlerimi açtığımda onunkilerin de parlak ama kapüşonlu olduğunu, yanaklarının benimkiler kadar sıcak olduğunu görüyorum. Elimi tutuyor ve sırtını kavislendirerek kayışına geri götürüyor. Kumaşını çimdiklediğimde gülümsüyor ve elimi aşağı çekiyor.

Kumaşı aşağıya doğru çekip yine sütyen giymediğini fark ettiğimde gözlerinin nasıl parladığını kaçırmıyorum ve dolgun göğsünü ve sert, pembe meme ucunu ilk kez görüyorum. O da benim kadar tahrik olmuş durumda ve sikim kot pantolonumun fermuarında daha da kabarıyor.

Nereye bakacağıma karar veremiyorum; melek yüzüne mi, yoksa ağzım için yalvaran kiraz ucuna mı? "Melek mi?" Soruyu mırıldanıyorum, hâlâ aşağı yukarı bakıyorum.

Miranda sırtını dikleştiriyor, göğsü hızla inip kalkıyor. İşaret parmağını turta dolgununun bir kısmından geçirip yavaşça meme ucunu okşarken, tamamen büyülenmiş ve onun merhametine kalmış bir şekilde izliyorum. "Tadıma bakın efendim," diye fısıldıyor.

Bir an, gelmiş geçmiş en güzel kadına bakıyorum ve bir saniye sonra ağzım, insanoğlunun bildiğı en tatlı, en cennet tatlısının etrafına sarılmış, dilimi tomurcuğunun etrafında döndürüyorum. Miranda'nın nefesi kesiliyor ve başımın arkasını avuçlayarak yüzümü esnek göğüslerine gömmek için bastırıyor.

Diğer atletin askısını aşağı çekiyorum, dokunulmamış göğüs ucunu ağzımın derinliklerine çekene kadar göğsünü öpüyorum.

Miranda inliyor ve kucacımda kıpırdanıyor. "Bu kadar iyi hissettireceğini bilmiyordum."

Nefesimi zor tutarak geri çekiliyorum. "İlk kez bir erkeğın seni burada öpmesine izin mi veriyorsun?" Başparmağımla ıslak meme ucunun üzerinde bir daire çiziyorum.

Miranda kalçalarımın arasında duruyor ve atletini yukarı çekip başının üzerinden geçirdiğinde elimi isteksizce bırakıyorum. "İlk her şeyim efendim," diyor boğucu bir gülümsemeyle. Masaya yaslanıp eteğini kalçalarına kadar kaldırıyor ve sağ ayağını sol dizime koyarak beyaz külotunu görmemi sağlıyor.

Elimi bacağından yukarı kaydırıp başparmağımla külotunun ortasını okşuyorum ve kumaşın onun uyarılmasıyla ıslandığını görüyorum. "Hiç kimse bacaklarının arasındaki tatlı kirazın tadına bakmadı mı?" diye sorduğumda içimden dökülen pislikten utanmalıyım.

Miranda başını iki yana sallayıp sırtını dikleştiriyor ve kalçalarını döndürerek başparmağımla kovalıyor. "Tadına bakmak ister misiniz, efendim?"

Turta tabağını yana doğru süpürdüğümde inliyor, böylece belinden tutup onu masanın kenarına oturabiliyorum, bacakları kalçalarımaya uyacak şekilde açılıyor. Dudaklarından başlıyorum, sonra aşağı doğru öpüyorum, onu yavaşça sırt üstü yatırırken her bir meme ucuyla oynuyorum. Eteğini ve külotunu bacaklarından ve ayaklarından çekip çıkardığımda, onları arkama fırlattığımda ve sonra topuklarını kenara koymak için ayak bileklerini tuttuğumda bir sürpriz çığılığı atıyor.

Sandalyemi daha yakına çekerek oturuyorum ve Miranda'nın iç bacaklarını avuçluyorum, yüzümü kısa buklelerine gömecek kadar geniş açıyorum, kadınsı kokusunu uzun uzun içime çekerken gözlerimi kapatıyorum. Gözlerimi yukarı çevirip

dirseklerinin üzerinde doğrulduğunu, ilk tadımı alırken ateşli gözlerle beni izlediğini, amının dudakları arasında uzun bir çizgi yaladığını görüyorum.

"Biliyordum meleğim. Tadının tatlıların kadar güzel olacağını biliyordum." Miranda'nın gözleri bir iniltiyle yuvalarından fırlıyor ve dilimin ucuyla klitorisini bulup oynadığımda kolları gevşiyor. "Gerçek tatlı sensin ve bu kiraz tamamen benim, öyle değil mi meleğim?" dediğimde ağzım yine beni bırakıp kaçıyor.

"Oh, evet, Bay Fischer!"

"Artık 'Bay Fischer' yok. Seni boşalttığımda ilk ismimi haykırmanı istiyorum." Fermuarımı indiriyorum ve dilimi amının içine sokarken sert sikimi yumrukluyorum, geri çekilirken kıvırıyorum, onu içiyorum. Diğer elimi klitorisine oynamak için yukarı kaldırıyorum, keşke daha fazla elim olsaydı da meme uçlarını da çimdikleyip oynayabilseydim.

"Sherman!" Miranda ellerinden birini saçlarıma doluyor, kalçaları masanın üzerinde özellikle tiz bir iniltiyle sallanırken sessiz bir çığlıkla kesiliyor, amı dilimin etrafında kasılıyor, boşalırken boğazımdan daha fazla uyarılma akıyor. İç duvarları gevşer gevşemez hızla ayağa kalkıyorum ve sandalyeyi fayans zemine deviriyorum. Sikimin başını onun girişine bastırıyorum, kalçalarımı geriye doğru çekip sert nefes almadan önce içeri girmeme yarım saniye var.

Miranda titreyerek dirseklerinin üzerine oturuyor, kaşlarını çatıyor, muhteşem saçlarının dağınık telleri örgüsünden dökülüyor. "Sorun nedir? İstemiyor musun..." Bir dirseğinin üzerine eğilerek, içine gömülmek için yalvaran sert sikime doğru hareket ediyor.

"Ah, meleğim." Ellerimi sırtının altından geçirip onu kollarımın arasına alıyorum, kendini tutmak için bacaklarını belime dolamasına bayılıyorum. "Meleğim, meleğim, meleğim," diyorum saygıyla. "Elbette istiyorum. Ama burada değil."

Bu evi satın alalı on yıldan fazla oldu ve bizi yatak odama doğru götürürken, dudaklarımız ve dillerimiz mükemmel bir senkronizasyon içinde birlikte hareket ederken, onun melek yüzüne bakmak zorunda kalmadan yolumu biliyorum.

Bölüm 8

Miranda

"Nereye gidiyoruz?" Bizi evin derinliklerine doğru götürürken heyecanla soruyorum. Bekâretimi almak yerine çekip gittiğinde, benimle birlikte olma konusunda tereddütleri olduğunu düşünmüştüm ama şimdi...

Sherman bir pencerenin altındaki arka duvarın ortasına yerleştirilmiş büyük bir yatağa tırmanıyor ve beni güneş ışığının ortasına yatırıyor. "Şimdi söyle bana, bunun -bana kirazını vermenin- istediğin şey olduğundan emin misin?"

Ben tamamen çıplakken, o hala tüm kıyafetlerini giyiyor ve ben onun polo tişörtünü çekiştiriyorum, sorusunu düşünemeyecek kadar onu soymaya çalışıyorum.

Sherman dizlerinin üzerine oturuyor ve bileklerimi çevreliyor.

"Angel." Duraksıyorum ve gözleriyle buluşmak için başımı kaldırıyorum. "Evet, efendim?"

İnliyor ve kalçalarını havada sallayarak dikkatimi büyük sikine çekiyor. "Gözlerini buraya dik." Dediğini yapıyorum ve kaşları kırışıyor, yüz hatlarına ciddiyet kazanıyor. "Bu konuda yüzde yüz emin olmanı istiyorum." Bileklerimi bırakıyor ve gömleğinin eteklerini aşağı doğru çekiyor. "Daha ileri gitmeden önce benimle birlikte olman konusunda. Vazgeçmek için hâlâ vaktin var ve seni suçlamayacağım."

Dizlerimin üzerinde manevra yapıyorum. Gömleğinin kumaşını iki yanından tutup yavaşça yukarı çektiğimde Sherman'ın nefes almayı bıraktığını düşünüyorum, sonunda başının üzerinden çıkarmam için kollarını kaldırıana kadar iki kez çekiştiriyorum. Önlerimiz birbirine değene kadar öne doğru kayıyorum ve ona "Benimle birlikte olmak istediğinden yüzde yüz emin misin?" diye soruyorum.

Başparmağıyla yanağımı okşayarak yüzümü kavırıyor. "Elbette öyleyim." Aleti çıplak karnımda sarsılıyor, içimde bu kadar büyük bir şeyin olmasının nasıl hissettireceğini düşününce kaslarım heyecanla titriyor. "Bu nasıl bir soru olabilir ki? Tek düşünebildiğim sensin."

"O zaman benim tek şeyin sen olduğunu bilmelisin."
Kaşları düşüyor, doğruyu söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışıyor.

"Ne? Bana inanmıyor musunuz, efendim?" Onun kitabından bir sayfa alarak, dudaklarını öpmekle başlıyorum, boynundan köprücük kemiğine doğru ilerliyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamış olmama ve dizginleri ele almak konusunda biraz gergin olmama rağmen Sherman'a uzanmasını söylüyorum.

Bir anlık tereddütten sonra nihayet yumuşuyor ve yatağın ortasına sırt üstü uzanıyor. Ellerimi karnında aşağı yukarı ovuştururken ve sonunda kot pantolonunu belinden çekip yatağın kenarına bırakırken, çenesini sıkarak beni izliyor.

Sherman yanlarındaki çarşafı yumrukluyor, tereddütle "Angel?" diye sorarken sesi hırçın bir fısıltıya dönüşüyor.

"Evet, efendim?"

Aleti havada sallanıyor, ağır ve şişmiş. "Emin misin?" Geniş kalçalarını dizlerimin üzerine alıp yavaşça popomu indirdiğimde homurdanıyor ve belimi kavırıyor.

Göbeğim sıcak şaftının alt tarafıyla temas ettiğinde nefesim kesiliyor. Ellerimi göğsünde birleştiriyorum, kalbinin avuçlarımda altında çılgınca attığını hissediyorum. İçgüdüsel olarak, acıyı mükemmelleştirene ve uzunluğu boyunca ileri geri kayabilene kadar onun üstünde kıpırdanıyorum, amım daha da ıslanıyor.

Elimi gövdesine sürterek karnını sevgiyle okşuyorum ve kalçalarımı daha hızlı hareket ettiriyorum. "Bunu hissediyor musunuz, efendim? Sizi ne kadar istediğimi hissediyor musunuz?"

Sherman ellerini kalçalarıma doğru götürüyor, yatağın üzerinden kalkarak sikini bana sürüyor. "Evet, istiyorum. Islanmışsın meleğim. Islaksın ve üstümde inanılmaz derecede güzelsin."

Eğiliyorum, çıplak teninin meme uçlarıma verdiği hissi seviyorum. Onu bir kez öpüyorum, uzun süre kalmasına izin veriyorum, sonra doğrudan gözlerinin içine bakıyorum, ihtiyaçtan titriyorum. "Emin olup olmadığımı bir daha sorma."

Sherman başımın arkasını kavırıyor ve bizi ters çeviriyor. Üstümdeki iri, erkeksi vücudu ona olan arzumu üçe katlıyor. Henüz seks yapmamış olsam bile, onu her gece böyle istediğimi biliyorum. Kalçalarını yukarı kaldırıp sikinin kalın başını girişime yerleştirirken ağızlarımız hiç ayrılmıyor.

"Angel," diye nefes alıyor yavaşça içime doğru iterken.

Beni almadan önce bir daha sorgulamadığı için mutluyum, sonunda gerçeği kabul ettim, amcığım rahatsızlıktan zonklasa bile

Onun büyüklüğüne uyum sağlamak için gerildi. Geri çekildiğinde derin bir nefes alıyorum, sonra kalçalarımız nihayet buluşana kadar yavaşça ileri geri daha derine itiyorum.

"İyi misin meleğim?"

Başlangıçtaki rahatsızlığa rağmen, ilk kez seks yaptığımda hissetmeyi beklediğim gibi acı yok. Bacaklarımı sırtına doluyor ve öpüşmemizi derinleştirmek için ensesinden çekiştiriyorum, sessizce ona cevap veriyor ve devam etmesi için yalvarıyorum.

Bundan sonraki her uzun, derin itiş bir öncekinden daha hızlı, sonunda nefes nefese kalmak için öpüşmeyi kesmek zorunda kalıyorum, amım onun etrafında titreşirken başım dönüyor. Göbeğimde oluşan baskı, mutfakta beni yalayarak orgazm ettiği zamankinden daha acil ve içgüdüsel olarak kalçalarımı her ileri darbeyi karşılamak için sallıyorum.

"Oh, meleğim, oh lanet olsun, tatlım. , değil mi?" "Evet!

Tanrım, lütfen, lütfen, efendim, beni tekrar boşaltın."

Sherman kalçalarını şaklatarak bedenimi yukarı kaldırıyor, ben de ona daha sıkı sarılıyorum. "Bana 'efendim' demeye devam edersen önce sen boşalacaksın." Kalçalarını tekrar şaklatıyor ve sözlerinin uyandırdığı coşku, ulaşmak üzere olduğum orgazmın zirvesi kadar zevkli.

"Evet, evet, efendim. Boşalmanızı istiyorum." Sherman içgüdüsel bir şekilde inleyip içimden çekiliyor ve yana doğru yuvarlandığında hayal kırıklığı kalbimi sıkıştırıyor. "Neden durdun? Sana 'efendim' dediğim için mi?" Zirveden aşağı yuvarlanıyorum ve gözlerim yaklaşan yaşlarla zonkluyor. "Seni kızdırmak istememiştim."

Sherman bana doğru dönüyor ve dizlerinin üzerinde, bacaklarımın arasına oturuyor. "Angel, hayır. Asla." Havada bir folyo karesi sallıyor. "Sadece prezervatif almak için durmam gerekiyordu."

"Neden?"

Folyoyu yırtıp açarken yarı yolda duraksıyor, benimle kare arasında gidip geliyor. "Genç olduğunu biliyorum ama prezervatifin ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Sherman'ın hafif kaşları havaya kalktı, prezervatifi elinden aldım, tiksintiyle baktım ve dudak bükerek sordum, "İçime boşalmak istemiyor musunuz, efendim?" Avucumu karnımın alt kısmına dayayıp oradaki dolgunluğu özlediğimde siki zıplıyor.

Sherman elime bakarak şaftını yumrukluyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" "Hayır, efendim."

"Yüce Tanrım, meleğim. Prezervatif yok, doğum kontrolü yok, seni hamile kalmaktan koruyacak hiçbir şey yok." Boştaki elini benimkinin altına kaydırıp karnımı avuçluyor. "İstedğin bu mu?" diye sorarken sesinde umutlu bir ton var.

Prezervatifi yatağın kenarına fırlatıyorum ve kollarımı ona doğru uzatıyorum. Bir anda beni yatağa yapıştırıyor ve içimde kabzasına kadar dalgalanıyor. Uzun, ölçülü vuruşlar gidiyor, yerini ateşli bir tutku alıyor. İkimiz de tek kelime , sadece inlemek ve nefes nefese kalmak arasında kalamıyoruz, yanımda bir dirseğini destekliyor, böylece bir elini aramıza kaydırabilir, klitimi bulabilir ve masaj yapabilir.

Orgazmım bir intikamla geri geliyor, göbeğimdeki basınç öyle bir yoğunluğa ulaşıyor ki, sonunda kopana kadar neredeyse beni korkutuyor. "Oh, Sherman, evet!" Altında kıvranırken güçlü omuzlarını kavıyorum, zirveyi aştığımda yeterince hava bulup kısık sesle yalvarıyorum, "İçime boşalın efendim."

Sherman inliyor, son bir kez itiyor ve beni serbest bırakmasıyla dolduruyor.

Ona sımsıkı sarılıyorum, sırtını okşuyorum, bacaklarımı vücudunun etrafında genişçe açmak zorunda kaldıkça eklemelerimdeki ağrıyı görmezden geliyorum. "Teşekkür ederim, efendim."

Sherman yüzünü boynuma bastırıyor, sıcak nefesi tenimde gezinirken beni zevkten titretiyor. "Oh, meleğim, böyle devam edersen seni bu yataktan asla çıkaramayacağım."

Zihnim onun gelecekteki çocuklarımızla birlikte olduğu hayallerime kayıyor. "Kaç tane yatak odanız var?"

Hiç beklenmedik bir anda sorduğum soruya yanıt vermek için orgazmının etkisinden kurtulması birkaç saniye sürdü. "Üç tane, bu da dahil. Neden?"

"Çift kişilik yatak için yeterince büyükler mi? Değilse, umarım tavanlar ranzalar için yeterince yüksektir, yoksa taşınmak zorunda kalacağız."

Sherman meraklı bir ifadeyle bana bakıyor. "Biz mi?"

Bir elimi onun yan taraflarında gezdiriyorum. "Evet, efendim. Rüyamda üç çocuk gördüm, yani daha büyük bir eve taşınmazsak ya da bu evin üzerine bir ev inşa etmezsek en az ikisinin ikiye katlanması gerekecek."

Çocuklarımızdan bahsettikçe Sherman'ın yumuşayan aleti içimde kalınlaşmaya başlıyor. Işıltılı bir gülümseme yavaşça kulaktan kulağa yayılıyor. "Benim yanıma mı taşınyorsun?"

Güldüm. "Şey... size bir daha 'efendim' dersem yatağınızdan çıkmama izin vermeyeceğinizi söylemiştiniz, bu yüzden içeri girmek zorundayım... *efendim.*"

Sherman kalçalarını geri çeker, sonra da yenilenmiş ereksiyonuyla öne doğru iter. "Doğrusu, bana 'efendim' demesen bile buradan çıkmama izin vermezdim. Sen benimsin meleğim," diyor kesin bir ifadeyle.

İnliyorum, kalçalarımı esneterek onu daha derine davet ediyorum. "Evet, efendim. Tamamen seninim."

Bölüm 9

Sherman

Barbara ve Kimora gelmeden önce giyinebilmesi için Miranda'nın kıyafetlerini almak üzere mutfığa giderken başım dönüyor, zevkten uçuyorum. Onu tam üç saat boyunca yatağımızda ve altımda tuttum, orgazmlar arasında geleceğimizin neye benzeyeceğini tartışarak tur üstüne tur atmaya hazırdım. Belki ailelerimiz daha yeni hayalini kurduğumuz bir aileye son sürat koşmamızın aptalca olduğunu düşünecekler ama sorun değil. Bizden başka kimseye mantıklı gelmek zorunda değil. Ayrıca, artık kesinlikle geri dönüş yok - bu gerçek beni daha da heyecanlandırıyor.

Şakağımı kaşıyarak mutfığa bakıyorum ve Miranda'nın kıyafetlerinin nereye kaçtığını merak ediyorum.

"Bunları mı arıyorsun?"

Barbara'nın oturma odasındaki koltuğumdan gelen derin kıkırdamasıyla dönüp bakıyorum. Meleğimi ve yakında çocuğumla şişmesi muhtemel karnını onun yanından geçip gitmiş olmalıyım.

"Tanrım, Barbara." Kıyafetleri ondan kapıp arkama sakladım, yatak odasından çıkmadan önce kendi kıyafetlerimi -şimdi alışılmadık şekilde kırıışmış- giydiğim için minnettarım. "Buraya nasıl girdin?"

Barbara başını mutfığa doğru eğiyor. "Arka kapıyı kilitlemeyi hep unutuyorsun."

Miranda burada yaşayacağı için artık daha dikkatli olmam gerektiğini bildiğimden bu hatayı bir daha yapmayacağım.

"Kimora hazırlıklara yardım etmek için on dakika içinde burada olacak, bu yüzden ofisin geri kalanının Miranda'yla aranızdakileri öğrenmesini istemiyorsanız, hemen giyinip yatak odanızdan çıkmasını öneririm."

Kıyafetlerin Miranda'ya ait olduğunu nereden bildiğini sorgulamıyorum.

Koridora doğru ilerlerken sırtarak ve gurur dolu bir kalple "Öğrenecekler, tamam mı?" diyorum. "Bunun daha yeni ortaya çıktığını düşünürsek

bir nişan partisine dönüştü."

Barbara arkamdan soluk soluğa geliyor ve içeri adımımı atar atmaz yatak odasının kapısını kilitliyorum. Miranda havluyla ayakta duruyordu, ben kıyafetlerini getirirken teni hızlı bir duştan dolayı nemliydi. Kıyafetlerini kenara fırlatıp onu kollarıma alıyorum.

Gülüyor, bacaklarını belime dolayarak kaldırmaya çalışıyor. "Şimdiden bir tur daha mı, efendim?"

Onu yatağıma yatırdım ve havlusunu çektim. Elini karnına koyuyor ve ben ona uygun bir nişan yüzüğü alana kadar sol yüzük parmağına üniversitede taktığım yüzüğümü takıyor. Soyunuyorum ve ayak bileğinden tatlı merkezine kadar uzun bir çizgiyi öpmek için yatağa tırmanıyorum.

"Bir kez daha tadına bakarsan meleğim, belki o zaman seni birkaç saatliğine yataktan çıkarmaya hazır olurum," diyorum sırtarak, dilimin ucuyla klitorisini kızdırdığımda meleğimin gözlerinin geri dönmesini izliyorum. "Ama sadece belki."

Sonsöz

Miranda - 17 yıl sonra

Büyük Su Ürünleri Konferansı sona erdiğinden, yakınlardaki bir otelde Özel Etkinlikler Müdürü olarak çalıştığım işimden bir gün izin alarak kocamı iş yerinde ziyaret ettim. Zamanlamamı, çalışanlarının çoğunun öğle yemeği için dışarıda olduğu, firmanın koridorlarında yürürken nostalji çiçeklerinin açtığı mükemmel bir şekilde planladım. Sherman'ın desteği ve teşvikiyle ailemin benim için planladığı kariyerden vazgeçtim ve bebek, bebek bezi, bebek arabası, araba koltuğu ve uyku yoksunluğu aşamalarını atlattıktan sonra konaklama sektörüne girdim ve bunun için çok mutlu oldum.

Sherman'ın ofis kapısını çarparak açıyorum ve üç çocuğumuzun (Shayla, Bailey ve Autumn) doğumundan sonra daha da yuvarlaklaşan kalçalarımın salınımını abartmak için adımlarımı yavaşlatırken arkamdan kapanmasına izin . "İyi günler Bay Fischer."

Yakışıklı kocam yutkunuyor, lacivert kravatını kurcalıyor. "Seni sonra ararım," diye bağırarak telefona sarılıyor, aniden bir müşterinin yüzüne kapatıyor ve telefonu gürültülü bir takırtıyla masasındaki yuvasına bırakıyor. "Seni görmek çok güzel, meleğim." Yaklaşmamı işaret ediyor, gülümsemesi daha da büyüyor. "Burada ne işin var?"

"Sana sürpriz yapayım dedim." Masasının etrafından dolanarak kapitone yalıtımlı çantamı yere bıraktım ve birkaç plastik çatal ve tabakla birlikte sıcak kapaklı turtta kabını çıkardım.

Bacaklarını dürttüğümde Sherman sandalyesini geri yuvarlıyor. Sandaletlerimi tekmeleyip önündeki masaya zıplıyorum ve kapağı açıyorum, sadece onun için yaptığım taze pişmiş vişneli turtadan buhar yükseliyor.

Sherman alt dudağını yalarken bir yandan da inleyerek karnını okşuyor. Elli iki yaşında, daha kalın bir bele ve uzun zaman önce gümüşe dönmüş sarı saçlara sahip olan kocamı tanıştığımız ilk günkü kadar çekici buluyorum. Hatta on yedi mutlu beraberlikten sonra ona daha da takıntılıyım.

Evliliğin kaotik yılları, evimizde otelin konferanslarından daha fazla blok partisi, doğum günü ve şirket çapında buluşma düzenledik.

"Biliyorsun bu sefer diyetime sadık kalarak iyi yaptım," diyor ve sandalyesini öne doğru yuvarlarken aç bir ifadeyle turtaya bakıyor.

"Evet, biliyorum. Çok, çok iyiydiniz efendim." Sherman inliyor, gözlerini benimkilere dikeyor, daha da aç.

Kravatını çekiştiriyorum, bacaklarımı açıyorum ki öne doğru yuvarlansın. "Turta rafine şekersiz," diye fısıldıyorum boğucu bir tonda, alt dudaklarını bir mırıltıyla yalıyorum.

"Öyle mi?"

Bileklerime kadar uzanan keten eteğimi yavaşça bacaklarımdan yukarı çekiyorum ve çıplak ayaklarımı sandalyesinin kollarına dayamak için arkama yaslanıyorum. "Glütensiz kabuklu."

"Bu doğru mu?" Sherman baldırlarımda daireler çiziyor, sonra ellerini yukarı kaydırarak kumaşı kalçalarıma doğru itiyor. Kalçalarıma kavrayarak beni masasının en ucuna kadar çekiyor. "Peki ya krem şanti?" diye soruyor, bir parmağını külotumun beyaz kumaşının altına sokarken dudakları bir dizimin iç kısmını okşuyor.

Çantamdan soğuk kaseyi çıkarıp turta tabağının yanına koyuyorum, sonra külotumu yana çekip beni çıplak bıraktığında ellerimi arkamdaki masasına dayıyorum. "Yağsız Yunan yoğurduyla yapıldı efendim."

Sherman uyluğumun iç tarafını öpüyor. "Kalbime giden yolu biliyorsun." *Karnından.*

"Siz de benimkini biliyorsunuz efendim," diyorum inleyerek, kocam geniş omuzlarıyla dizlerimi itip yüzünü amıma gömdüğünde, beni kızdırmak ve tadını çıkarmak için zaman ayırdığında başımı geriye atıyorum.

"Kahretsin, meleğim, tadına bayılıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var." İki eliyle popomu kaldırıp ağzına götürüyor ve sert dilini içime sokarak uyarılmışlığımı içiyor.

"Evet efendim, aynen böyle!" Zevkten kollarımı dik tutmakta zorlandığım için bırakıyorum ve masasının üzerine uzanıyorum. Kocam beni en sevdiği tatlıymışım gibi yerken başının arkasını avuçluyorum, yıllardır onun için yaptığım turtaların hepsinden daha lezzetliyim.

O bir canavar, diliyle klitorisime masaj yapmaya geçtikten sonra beni orgazma ulaştırırken göğsü çabayla kabarıyor, iki büyük parmağı tam doğru hızda ve yoğunlukta içime girip çıkıyor, vücudumu ne kadar iyi tanıdığını ve ona sevgi gösterdiğini defalarca kanıtlıyor.

"Tanrım, efendim, bu inanılmazdı," diyorum nefes nefese, kendimi yukarı iterek, örgüm tüm kıvranmalarından sonra dağılmış halde. Sherman kendi nefesini yakalamak için sandalyesine yaslanıp elinin tersiyle ıslak ağzını silerken ben de masasından yere kayıyorum. "Şimdi tatma sırası bende." Sandalyesini yana çeviriyorum ve açılmış bacaklarının arasına diz çöküyorum, beklenmedik bir şekilde öğle yemeğinden çok erken dönen olursa diye gizleniyorum.

"Meleğim, meleğim," diye inliyor, ben aceleyle kemerini çözüp özel dikim siyah pantolonunun fermuarını indirirken örgümün ucunu parmağının etrafında döndürüyor ve sertleşmiş sikini serbest bırakıyorum. "Bana karşı her zaman çok iyisin."

Kalın tabanını yumrukluyorum ve şişmiş ucunu dudaklarımın arasına alırken mırıldanıyorum. Gözlerimi yukarı kaldırıp onun ağır bakışlarıyla buluşuyorum, başımı yavaşça yukarı aşağı sallıyorum, yanaklarım çukurlaşıyor ve onun büyüklüğüne kendimi yeniden alıştırıyorum, sonra çekip dudaklarımı şapırdatıyorum. "Lezzetli, efendim."

Sherman'ın tüm vücudu titriyor, sırtı oturduğu yerden kalkıyor. "Kahretsin, şimdiden boşalacağım." Şaftını okşamayı devraldı, daha hızlı ve daha hızlı, "Dilini dışarı çıkar meleğim" dedi. Yaptığımda, yüksek sesle ve sertçe inliyor, "İyi kız! Siktir!" Örgümü kavrayarak yüzümü öne doğru çekiyor ve dilime boşalmak için sikini aşağı doğru eğiyor, hepsini yutarken ona boğazımı göstermek için başımı geriye eğdiğimde burun delikleri çılgınca alevleniyor.

"Teşekkür ederim meleğim," diyor, ayaklarımın üzerinde durmama yardım ederken memnun ifadesinin köşelerinde gözleri kırışıyor.

"Teşekkür ederim efendim," diyorum kıkırdayarak ve dudaklarına bir öpücük kondurarak. Bu onun ofisinde birbirimizi ilk kez becerişimiz değildi ve kesinlikle sonuncusu da olmayacak. "Turta için hazır mısın?" Kırmızı emaye turta kalıbını kaldırarak sordum.

"Hazırdan da öte," diyor boğazını sıkarak, ben her birimiz için birer dilim turta kesip tabağa koyarken elini eteğimin altına sokup popomu okşuyor ve sıkıyor, sonra da üstüne krema döküyor. Tabağını plastik bir çatalla ona uzatmaya çalıştığımda, dudaklarının köşesi seğirerek beni şaşırtarak reddediyor.

Sherman gözlerindeki ateşle külotumu indiriyor, sonra kalçalarını sıvazlıyor. "İlk vişneli turtanı yemeyi reddettiğimde ne yapmak zorunda kaldığını hatırlıyor musun?"

Ah. "Sana yedirdiğim zamanı mı kastediyorsun?" Gözlerim ağzından kucağına kayıyor, siki yine sertleşmiş, pantolonunun aralığında gururla bakıyor.

"Peki sen nerede oturuyordun?" diye soruyor, bana manevra yaptırıp eteğimi belime kadar kaldırarak.

Koltuğuna, kalçasının dış tarafına bir dizimi koyarak, "Kucağına," diye cevap veriyorum.

"Mmhmm." Sherman kalçalarına sarılmama yardım ediyor, ellerini kıcımda kullanarak beni horoz kafası girişimi dürtecek şekilde konumlandırıyor. "Otur, meleğim."

"Evet, efendim." Aletini sonuna kadar içime alırken ikimiz de zevkle iç çekiyoruz. Ağzına bir çatal dolusu turtta götürdüğüm her seferinde, altımı kaldırıyor, sonra beni bırakıyor, ta ki çok iyi, çok coşkulu olduğu ve tekrar boşalmaya çok yakın olduğumuz noktaya gelene kadar, artık turtaya odaklanamıyoruz - sadece birbirimize.

Sağlam omuzlarını kavrayıp onun yardımıyla zıplarken tabağın yere düşmesine izin veriyorum. "Neredeyse oldu, neredeyse oldu. Beni boşaltın efendim," diye yalvarıyorum, Sherman başparmağını klitorisime bastırmak için bir elini aramıza soktukten sonra ağızım uzun, tiz bir iniltiyle açılıyor.

"Evet, evet, evet," diye bağıriyorum, ısı ve coşku dalgaları üzerimden geçerken, artık vücudumun kontrolünü kaybettiğimde her duyum kocamın içime girmesine odaklanmış durumda. Sherman'ın siki daha da şişiyor, inlemeleri daha derin ve daha acil hale geliyor ve ben "İçime boşalın efendim" diye yalvarıyorum.

"Tanrım, evet, al onu meleğim!" Sherman orgazm olurken çenesi gevşiyor, beni sıcak dölleriyle doldururken elleri etime gömülerek beni yerinde tutuyor. En küçük kızımızın on yıl önceki doğumundan beri doğum kontrol hapi kullanıyor olmamın bir önemi yok; içime girip beni sahiplenmesini hissetmek, ilk kez korunmasız seks yaptığımız zamanki kadar heyecan verici.

Çalışanlarının bir saatlik öğle yemeği molasının geri kalanında yakınlığın tadını çıkarırken, kocamın kucağında oturmaya devam ediyorum, yumuşatılmış horozu, spermini tam istediğimiz yerde tutmak için içimde kılıflandı. Tırnaklarımla kafa derisini hafifçe kazırken o da sırtımı şefkatle ovuyor, vişneli turtta, krem şanti ve birbirimizin tadına bakan tatlı öpücükler paylaşıyoruz.

Masalarına dönen çalışanlarının ilk kıpırtılarını duyunca dizlerimin üzerinde usulca doğrulup masasının üzerindeki mendil kutusuna uzanıyorum. "Sanırım temizlenip işinin başına dönme vaktin geldi," diyorum suratımı asarak, keşke birkaç dakika daha baş başa kalabilseydik.

Kutudan bir avuç kağıt mendil çıkaran Sherman bacaklarımın arasından dölleri temizlerken göğsü daha hızlı inip kalkmaya başladı

beyaz düğmeli. "Dün gece çok garip bir rüya gördüm..." "Ne hakkındaydı?"

Sherman kucağından inmeme yardım ediyor, eteğimi düzeltmeye yardım ederken bluzumun üzerinden karnımı öpmek için içeri dalıyor. "Boş ver. Şimdi hatırlayamıyorum."

"Belki sonra aklına gelir," diyorum, dağınık saçlarımı parmaklarımla tarayıp yeniden örmek için saç bağımlı çıkarıyorum.

Dudaklarının kenarı sinsi bir gülümsemeyle seğiriyor. "Parmaklar çapraz."

* * *

3 ay sonra

Genç kızımın banyosunda açık bir kutu hamilelik testi bulmaktan daha çok edici olan tek şey, hamilelik testlerinden birini kendimin alması ve sonucun pozitif çıkmasıydı. Kırkıncı yaş günüm yaklaşırken ve ilkokul, ortaokul ve lisede okuyan çocuklarım varken, artık çocuk sahibi olamayacağımızı düşünüyordum.

"Gördüğün o rüya..." Sherman'ı ofisinde ziyaret ettiğim o günü ve kocamın o zamandan beri bana ne kadar -hatta her zamankinden daha fazla- aç olduğunu düşündükçe aklım başımdan gidiyor. Yapbozun parçalarını bir araya getirerek teste bakıyorum, avuç içim karnımın alt kısmına dayanıyor. "Hatırlamadığın konusunda yalan söyledin. Başka bir çocuk sahibi olmakla ilgiliydi, değil mi?"

"Evet," diye cevap veriyor aynada sırtarak, göğsünü sırtıma bastırıyor ve elini benimkinin üzerinde kaydırarak çenesini başımın üstüne koyuyor. Kaşlarımı çatattığımda neşesi kaçıyor. "Üzgün müsün?"

"Ben... emin ," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Benim hakkımda mı yoksa hamile olduğun hakkında mı?"

"Emin değilim," diye tekrarlıyorum. "Her şeye yeniden başlamak için çok yaşlı olduğumuzu düşünmüyor musun?"

döndürerek makyaj masasına yaslanmamı sağlayan Sherman, yanaklarımı okşuyor. "Yaşlı olduğumuzu kim söyledi?"

"Saçımdaki aklar." Açık kahverengi saç örgümde gümüş çizgiler belirdi, gözlerimin köşelerinde ince çizgiler belirdi

ve dudaklar neredeyse bir gecede.

"Ah, ama biz burada genciz," diye fısıldıyor şakağımı öperken. "Ve burada," diyor, boynumdan aşağıya doğru öpüyor ve göğsümde kalbimin üzerinde duruyor. Diz çöküp kulağını kalbime dayıyor ve sırtıma doladığı sağlam, destekleyici, sevgi dolu kollarıyla kalbimin atışını dinliyor.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" Beni tuttukça heyecanım artıyor ve kabarıyor, karnımın bir kez daha sertleştiğini ve doğmamış çocuğumuz elini ilk kez tekmelediğinde Sherman'ın yüzünde belirecek hayret ifadesini hayal ederek soruyorum.

"Bu ne anlama geliyor meleğim?"

Yüzünü yukarı çeviriyorum ve "Bebeğimiz ilk torunumuzdan daha küçük olacak" dediğimde, içinde bulunduğumuz durumun gerçekliği onun içinde dalgalanırken kendi eğlencemi buluyorum.

"Yüce Tanrım, bana yardım et."

-SON-

Koruyucu Melek

Miranda ve Sherman'ın aşk hikâyesi bitmiş olabilir, ancak en büyük kızlarının [Muhafızın Meleği](#)'nde yeni başlıyor: bağımsız, tam uzunlukta, tek ebeveynli bir romantizm.

James

Üç aylık yeğenim Grayson'ın velayeti sadece dört gündür bende ve şimdiden çok başarısız oluyorum. Yemek yemeyi ve uyumayı reddettiği için ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum, ta ki yorgunluk onu bir iki saatliğine kendine çekene kadar. Ön kapıda volta atıyor, ne kadar paniklediğimi görünce yardım etmeyi teklif eden karşı komşumun gelmesini bekliyorum.

Ama gece yarısı verandamda beliren o değil, kızı Shayla... Bir yıl önce mahalleye taşındığımdan beri kafayı taktığım kadın. Pijamaları ve tüylü pembe terlikleriyle uykulu uykulu gülümsüyor, verandanın ışıklarıyla bir melek gibi haleleniyor - benim *meleğim*.

Shayla

Gizemli, yaşlı komşum - bakmaktan kendimi alamadığım komşum - Grayson'ı sakinleştirdikten sonra bana öğleden sonra bebek bakıcılığı teklif ediyor. Kızım Lainey'i de getirebildiğim sürece kabul ediyorum. James lise son sınıf öğrencisi olduğumu öğrenince bir an için çılgına dönüyor, nedenini bilmiyorum ama on sekiz yaşında olduğumu söylediğimde yüzündeki şaşkın ifade siliniyor.

Lainey ve ben James ve Grayson ile ne kadar çok vakit geçirirsek, her gecenin sonunda onlardan ayrılmak o kadar zorlaşıyor, özellikle de James bana *meleğim* demeye başladığında. Yakınlaştıkça, bir aile gibi hissediyoruz - bir yapbozun dört parçası gibi.

Ama onunla birlikte olmak ne kadar doğru hissettirirse hissettirsin, James'te kaybolmaya devam etmeme izin veremem, çünkü yaptığımız şey riskli. Ateşle oynuyoruz ve eğer dikkatli olmazsak, *dört parçalı yapbozumuz yakında beş parçaya dönüşecek.*

Ayrıca May Alder tarafından

Berenson Trucking'in Büyük

Çocukları: [Runaway Whirlwind](#)
[Stowaway Whirlwind](#) Castaway
Whirlwind

Melekleri:

[Gardiyanın Meleği Onun](#)
[Acımasız Meleği](#)

[Onun Meleğinin Tadı: Onların Melekleri Kısa Öykü](#)

Arsız Bir Roman:

[Üzgünüm Baba](#) .
[Arka Koltukta](#)
[Oturun Bebek Kirada](#)
[Mister Hall'un Sunshine](#)
[siRoad Rage Daddy'](#)

Diğer Bağımsızlar:

[İntikam](#), [Penelope](#)

B. Sobjakken ile birlikte
yazılmıştır: [Süt Adam](#)

Yazar Hakkında

May Alder, yıllardır zihninde demlenen hikayeler için hayatı boyunca yaşadığı uyumsuz hayal kurma bozukluğuna ve yaygın #daddy sorunlarına teşekkür etmek istiyor. Bunları üretken bir şeye, olumsuz yerine olumlu bir şeye dönüştürme ihtiyacı, onu hikayelerini yazmaya ve onları dünyaya salmaya teşvik etti.

[BÜLTENİME](#) [ABONE](#) Beni şurada

bulabilirsiniz:

[FACEBOOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[TIKTOK](#)

[GOODREADS](#)

İçindekiler

[Yazarın Notu](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Sonsöz](#)

[The Guardian's Angel](#)

[Also by May Alder](#)

[Yazar Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

